

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Naročnina listu:

Celo leto . . . . . 12 K
Pol leta . . . . . 6 K
Četrt leta . . . . . 3 K
Mesečno . . . . . 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Št. 7.

Maribor, dne 20. januarja 1913.

Letnik V.

Odgovor

V kratkem času proslula brošura „Slovenci v deželnem gospodarstvu vojvodine Štajerske“ je / popolnoma prekrizala bojne načrte nemškonacionalne in naše liberalne stranke za bližajoče se deželnozborske volitve. Ta čedna koalicija si je že izračunila, koliko centov peska bo treba volilem nasuti v oči, koliko milijonov zgube radi obstrukcije bo treba naračunati strmečim davkoplačevalcem, da se jih odvrne od S. K. Z. Toda navedena brošura je z bengalično lučjo posvetila v zapletene številke deželnega proračuna in računskih zaključkov ter z neizpodbojnimi številkami dokazala krivično razdelitev deželnih sredstev na slovenske sodeželane. Te številke so zaprle sapo liberalni stranki, ki je močna samo v frazah in puhlih besedah, naravnost v delirij pa so spravile nemškonacionalne politike, ki se sedaj v potu svojega obraza trudijo, da bi oslabili vtis temeljitega dela dr. Benkoviča.

V kisló jabolko kritike je vgriznil zastopnik celjskega mesta, dr. Negri, ki pa si ni pri tem ne hvaležnem delu zbral nič lorovik. Še le na velikem zborovanju Volksbunda v Gradcu dne 14. t. m. smo slišali prve ugovore zoper podatke brošure, ki zaslužijo več ali manj resnega odgovora; dr. Negrijev govor so dobesedno priobčili vsi moniterji nemške večine in ga osolili z običajnimi ocvirki svojega žargona. Naš odgovor velja le stvarnim trditvam tega govora, ki zelo diši po aktivih deželnega statističnega urada.

Odgovor je zelo kratek, ker vse balanciranje dr. Negrija in njegovega pomočnika v deželnem odboru s številkami razpade v nič, ako odkrijemo, da dr. Negrijevi zaključki slone na premisi, katero na žonglerski način podtika dr. Benkoviču. Ta je dež. proračun za leto 1910 analiziral z narodnega in teritorialnega stališča, vrh tega pa še pri vsaki postavki določil, ali in v koliko služi Slovincem, oziroma Spodnjemu Štajerju, po svojem namenu in koliko dotičnega izdatka pride v slovenske roke, oziroma na Spodnji Štajer. Vzemimo na primer kot drastičen vzgled deželno prisilno delavnico. Ta ima seveda svrha, služiti Slovincem in Nemcem, Sp. Štajerju in pa drugim delom dežele. Dr. Benkovič radi tega to po-

stavko smatra kot skupno ali nevtrarno po svojem namenu, ker ni mogoče določiti natančnega razmerja med slovensko in nemško kvoto, ki se itak menja od leta do leta. Za namene prisilne delavnice pa prispevamo tudi mi Slovenci svoje davke v obilni meri, tudi naš denar se izdaje za to postavko, a od denarja, ki izgine v zevajoče deželne fonde v to svrha, Slovenci in Spodnji Štajerci sploh ne vidimo več niti beliča; ves ta denar ostane na Srednjem Štajerskem (kjer je prisilna delavnica) in izdatki 186.920 K za o-sobje, hrano in druge velike potrebščine po ogromni večini pride le v nemške roke, tako da je ta izdatek v dr. Benkovičevi brošuri po pravici uvrščen v nemško in srednještajersko kolono. Na tej glavni boleha vse dr. Negrijevo dokazovanje, ki se koncentrira v sledeči meri: deželni zavodi, to je: bolnišnice, hiralnice, kopališča, služijo tudi Slovincem, zato se mora reči, da 30% teh izdatkov, kar odgovarja približno številu Slovincem, pride zopet v slovenske roke. Ta nelogični zaključek gotovo ne dela čast svojemu izumitelju in je preračunjen samo za lahkoverne in pa malomisleče nemške špisarje, katerim je dr. Negrijev kontra evangelij.

Kaj pa imamo Slovenci od letnih izdatkov 800 tisoč kron (leta 1910) za deželno bolnico, kakor morajo Nemci sedaj priznati, plačamo Slovenci najmanj 15% deželnih davkov, za deželno bolnico sorazmerni del, od katerega pa v slovenske roke nazaj pride svota, katere niti v pošteve ne pride; saj je vse osebje od primarija do slug nemško; le nemški stavbeniki in drugi podjetniki in le nemški dobavitelji živil, in zdravil itd. vlečejo od bolnice mastne dobičke. Res velika doza drznosti je potrebna, da se na tak način resnico na glavo postavlja. Dr. Negri se peča edino le z vprašanjem, ali in v koliko posamezni deželni zavodi služijo tudi Slovincem, popolnoma pa je opustil razmotrivanje, koliko dotičnih izdatkov pride v slovenske roke. Nadalje izdatke za skupne ali nevtralne zavode kar po številu slovenskega prebivalstva hoče Slovincem v dobro vpisati. Ta argumentacija stoji na tako slabih nogah, da strmino nad pomankanjem čuta odgovornosti in resnosti, s katerim se hoče dr. Benkovičeve argumente ovreči. Kaj naj bomo deželnem odboru še posebej hvaležni, da tudi slepce, bolnike, umobolne slovenske narodnosti spre-

jemlje v svoje zavode? Ali je to dokaz, da v tej obliki Slovenci svoje davke nazaj dobe? Ako se hoče ovreči trditev, da Slovenci plačamo 15% deželnih davkov in da le 9% deželnih izdatkov pride zopet v slovenske roke, potem ne zadošča dokaz, da Slovenci po številu prebivalstva participiramo na deželnih zavodih kot pasivni del, ampak treba dokazati, da naši davki saj posredno pridejo zopet v slovenski žep. In stoji tedaj, da dr. Negri niti z besedo ni poskusil pobiti dokaz, da gre vsako leto okrog 5% realnih dež. izdatkov, to je 1.000.000 K, priznано slovenskega denarja v nemške svrhe in nemški žep. Dr. Negri in njegov vir tudi dobro vesta, kje šepa protidokaz proti dr. Benkovičevi brošuri in dobro vesta, da je samo tako po ovinkih mogoče ublažiti jasno besedo številke brošure. Zato pa se previdno ogibljeta jedra vprašanja, koliko Slovenci dobe iz deželne blagajne, ampak le dokazujeta, da deželni zavodi služijo tudi Slovincem, česar nikdar ni zanikal.

Nemška večina deželnega zbora štajerskega pač slabo zagovarja svoje krivice nasproti Slovincem; zato pa si je kot glasnika izbrala dr. Negrija, iz čegar ust v deželnem zboru nismo čuli resnih besed, ampak le grde psovke na naše, posebno kmečke poslance.

Dr. Negrijev odgovor na obtožbo proti nemškonacionalnemu gospodarstvu je prav slab manevar s številkami, samo — bluff.

Poincare — novi predsednik francoske republike.

Dne 17. t. m. se je vršila volitev novega predsednika francoske republike. Volilni boj je bil zelo oster, zanimanje za volitev velikansko. Šaj sta si stala nasproti dva mogočna tekmeča, Poincare kot brezdvomno najboljši francoski državnik, in njegov mogočni in bogati tekmeč Pams, katerega / so gotovi krogi zato kandidirali, ker bi bil slepo orožje v njihovih rokah. Ti krogi so nasprotovali Poincarejevi kandidaturi, ker so se bali samostojnega, odločnega in močnega predsednika. Od Loubeta sem so bili ti krogi navajeni, da so imeli na predsedniškem mestu kimoveca, zato so hoteli politično neznatnega Pamsa

PODLISTEK.

Konec Jernačeve skrbi.

A. Kr. Serceļinov.
(Dalje.)

Jernač je iskal prilike, kako bi omenil zlahka mnenje in želje svojega sina. Ker se je govorilo o delu, bil je v zadregi. Ali pomagati si je dobro znal. Govor je zasukal na predpust.

„Ali ne veš nič novega, Mica?“

„Odkodi pa hočem kaj vedeti, ker sem vedno doma?“

„V nedeljo sta bila Mrakov Tone in Upča Špela na oklicih.“

„Beži, beži“, se je začudila Korenovka.

„Ino, kaj se ti bom lagal?“

Korenovka je kar onemogla in jezik se ji je zapletel med zobe. Govoriti skoro ni mogla dalje, tako ji je novica udarila na možgane.

Jernač je opazil, pa jej je še dalje pripovedoval, kar je v nedeljo slišal mimogrede iz cerkve domov.

„Nekaj ti ni prav, Mica“, nagovoril jo je zopet Jernač.

„Kaj bi ne? Je vendar resnica, kar mi je že Štruklova Ančka pripovedovala včeraj na vodi.“

„Le ljudem ne verjem, pa bo vse dobro.“

„Res, da ljudje mnogo lažejo, a včasih je le deseta beseda resnična.“

Mnogo sta se naša soseda razgovarjala in modrovala. Pogovor je bil živahen. Morala sta vendar končati.

Marjana, ki je bila z delom gotova, pripela je veselo iz staje ono narodno:

„Rožmarin ima svoj duh,

Naj bo zelen, al' pa suh.“

Milo je donel krasen glasek Korenove Marjane po dvorišču in Jernača je močno ganilo petje, ker je sam rad popeval v svojih letih kake okrogle.

„Al' je vesela Marjana“, rekel je Jernač in pogledal skozi vežo po dvorišču.

„Od nedelje že vedno poje pri delu. Ne vem, na kaj misli in komu prepeva take-le pomenljive“, povzela je besedo Korenovka.

„Morda se je v katerega zagledala?“ izpregovoril je nekam zamišljeno Jernač.

„I to morda ravno ne. V nedeljo po nauki je bil pri nas oni — pomagaj mi reči — oni Vodopivčev Vilko, ki na Dunaju študira. Imela sta važne pogovore, kakor sem opazila na smehu.“

„Vodopivčev je bil pri vas?“ vprašal je nekam čudno Jernač in zaokrožil z očmi.

„Seveda je bil. Še iz cerkve jo je spremil do hiše.“

Še bi govorila Korenovka marsikaj, ker je bila precej zgovorna, ali Marjana ji je pretrgala govor, stopivši v vežo.

„O, dobro jutro, Jernačev oči. Kako se še kaj počutite? Veste li kaj novega?“ je smeje povpraševala Marjana starega Jernača, ki je kakor iznenaden sedel na hrastovem panju in mrmraje popravljal narodni stol.

„Nekaj vem še veselega, ravno za predpust. A samo bojim se, da ti ne bo všeč. Tudi govoril še ne bom preveč, ker znaš itak sama dobro brati“, izgovarjal je Jernač zadnje besede prav na dolgo in posegel v žep po pismo.

Marjana ga je radovedno gledala, vzeia pismo in šla v drugi konec hiše. Vstopila se je pred Matevžovo sliko, ko je bil še pri dragoncih, in brala je, kar je mogla počasi in umljivo.

Vmes je pa Jernač govoril Korenovki tako sladko na srce, da jo je pridobil in razveselil z Matevžovo ponudbo.

Kmalu je prišla Marjana iz hiše. Bila je rdeča v lice kakor vrtni mak. Prvo ji je bilo vprašanje, kedaj Matevž pride. Ko je zvedela, obrnila se je plesaje na eni nogi in v diru odšla zopet v hišo. Zamislila se je in tik čkna je stala in zrla venomer na buj-

ni travnik, ki se razprostira pred hišo malo navkreber proti gozdu.

Mati, opazivši na hčerki neko nezadovoljnost, poklicala jo je, rekoč:

„Marjana, kaj pa delaš v hiši? Ven pojdi. Čemu stojiš pred oknom in gledaš k Maslovim? Zavrti se naglo, da bode opoldne južinja.“

Marjana se je vzdramila kakor iz spanja. Stopila je od okna k peči, kakor bi hotela pripraviti prostorček na zapečku za kvas.

„Se še ne mudi“, zapovedala ji je mati in jo poklicala iz sobe.

Marjana, dobra in ubogljiva hčerka, je takoj izpolnila materino zapoved in šla iz hiše — nekam zamišljeno.

„Kaj te je tako poparilo?“ dejala je mati.

Ali Marjana ni nič odgovorila, samo vzdihnila je na tiho in šla zopet nazaj. Pokleknila je pred razpelo in prosila Vsegamogočnega tolažbe in pomoči.

Ko je tako goreče molila v sobi, pogovarjala sta se Jernač in Korenovka o prihodnosti. Sklenila sta, da Marjana postane Matevževa žena. Dogovorila sta se, da hočeta zlepa stvar urediti in to brž, ko bo mogoče. Marjana je bila odločena za Matevža Jernačevega.

„Kedaj pride Matevž domov? Kateri dan ravno?“ namignila je Korenovka Jernaču.

„Tja v torek enkrat, ali pa v sredo. Čakat pa ga grem že jutri na Ivančevo Gorico, morda pride že jutri.“

„Miha, kaj pa vendar ti meni, bo prinesel kak dolar ali ne?“

„Eh, kaj se bojiš, denar mora že imeti, kakor mi je Vozlov Jaka pravil, ki je že o sv. Juriju prišel domov.“

Na kratko sta se domenila tudi radi dote in kar je še drugega treba h gostiji.

Jernač je z visokim glasom zdaj pozdravil Korenove, vstal in odšel.

(Dalje prihod.)

mesto Poincareja, ki je mož. Izvolitev Poincareja pomenja poraz najradikalnejšega svobodomiselnega krila, najhujših in zakletih sovražnikov pozitivnega kršćanstva, Combessovih in Clemenceauovih privrženec, ki so že zgubili mesto zborničnega predsednika, predsednika ministrskega sveta, in so zdaj še zgubili mesto predsednika republike. Izvolitev Poincareja pa tudi dokazuje, da se je naveličal francoski narod vednih neplodnih in razjedajočih kulturnih bojev ter si želi pozitivnega dela, na kulturnem in socialnem polju. Potek volitve same je bil zelo zanimiv.

Kakor je znano, se vrši volitev predsednika francoske republike v zborovalnici kongresnega poslopja v Versaillesu. Palača je bila že na vse zgodaj zjutraj zasedena po najmnogobrojnemu občinstvu, tako da uradniki niso več mogli vzdrževati miru in so morali poklicati na pomoč orožništvo, ki je izpraznilo stopnišče. Galerije in tribune so bile polne najodličnejšega občinstva. Zlasti je bilo navzoče veliko številno dam, med njimi več najpoznanjših pariških krasotic. Počasi so nato začeli prihajati volilci, člani poslanske zbornice in senata in dvorana, v kateri je nameščenih 900 z rudečim usnjem prevlečenih foteljev, se je začela polniti.

Točno ob eni uri popoldne je vstopil v dvorano predsednik senata Dubost, ki je vodil volitev. Zbrani senatorji in poslanci so ga pozdravili s ploskanjem. Sejo je otvoril Dubost s tresočim glasom, videlo se mu je, da je zelo ginjen. V svojem nagovoru je povdarjal, da se ne sme vršiti nikaka razprava in da mora biti predsednik izvoljen z absolutno večino. Potem je prečital zapisnik kongresa leta 1906, ko je bil izvoljen za predsednika republike sedanji predsednik Fallieres.

Precejšnje razburjenje je izzval nato monarhist marquis de Dion, ki je zaklical napram predsedniku: „Protestiramo proti volitvi. Nočemo nič vedeti o njej.“ Predsednik ga je precej ostro zavrnil, da po ustavi nima pravice do besede.

Izvoljeni so bili nato skrutinatorji (36), nakar se je začelo glasovanje. Izžrebali so najprej iz abecede črko, s katero se začne glasovanje. Izžrebana je bila črka „t.“ Vsak volilec ima kontrolno kroglico, ki jo izroči zapisnikarju, in vrže potem glasovnico v žaro.

Glasovanje se vršilo mirno, le tedaj, ko je Poincare stopil na tribuno, da je oddal svojo glasovnico, so ga pozdravili njegovi pristaši z glasnim odobravanjem.

Po končanem skrutiniju je predsednik proglasil izid, ki je bil sledeč: Oddanih je bilo 868 glasovnic. Absolutna večina je znašala torej 435 glasov. Poincare je dobil 429 glasov, Pams 327, Vaillant 63, Deschanel 18, Ribot 16, Bourgeois 4, Millerand 3, Mascuird 2, Delcasse 2, Dubost 1 in Rochefort 1 glas. — Potrebna je bila torej druga volitev, ker ni nobeden kandidat dobil absolutne večine.

Pri drugi volitvi je dobil Poincare 483 glasov, Pams 296 in Vaillant 69 glasov. — Izvoljen je bil torej Poincare.

Novi predsednik Raimond Poincare, ki nastopi svoje mesto še le en mesec po izvolitvi, je rojen dne 20. avgusta 1850 v Bar le Duc v departementu Meuse in je torej dovršil 63 let. Po poklicu je bil odvetnik. Leta 1886 je bil imenovan za kabinetnega šefa v poljedelskem ministrstvu, leta 1889 pa je bil izvoljen v parlament. V Dupuisovem kabinetu je bil nato naučni minister in je odstopil s celim ministrstvom vred dne 25. novembra 1893. Prihodnje leto je bil zopet v Dupuisovem ministrstvu finančni minister, leta 1895 pa v Ribotovem kabinetu naučni minister. Ko je odstopil, je bil izvoljen za zborničnega podpredsednika. Od leta 1906 je v senatu. Leta 1909 je bil izvoljen v akademijo. Ko je odstopil dne 10. januarja leta 1912 ministrski predsednik Caillaux, je Poincare sestavil novo vlado. Poincare, ki je med najboljšimi pariškimi odvetniki, je s prevzetjem ministrskega predsedstva imel znatno materijelno škodo.

Poincare je izboren govornik, resen in trezen politik in se je v zadnjem času zlasti zelo trudil, da bi se ublažila nasprotstva med trozvezo in tripelentent.

Poincare je osmi predsednik francoske republike. Prvi je bil maršal Mac Mahon. Dne 30. januarja 1879 je bil izvoljen Jules Grevy, ki je bil po sedmih letih zopet izvoljen. Odstopil je dne 3. decembra 1887. Izvoljen je bil tedaj Sadi Carnot, ki je bil dne 24. junija 1894 umorjen. Tri dni pozneje je bil izvoljen Casimir Perier, ki pa je odstopil dne 15. januarja 1895. Za njim je bil izvoljen Felix Faure, ki pa tudi ni dovršil sedmih let, ker je umrl dne 16. februarja 1899. Sedem let je nato končal Emile Loubet, za njim pa je bil dne 17. januarja leta 1906 izvoljen predsednik Armand Fallieres.

Politični pregled.

Nesrečna Portugalska.

Novo portugalsko vlado je sestavil vodja jakobincev, dr. Costa. Sprva je sicer predsednik republike pozval na vlado voditelja zmernih republikancev, Almeida. Toda ta za svoj program, ki je vseboval še tudi amnestijo političnih jetnikov, ni mogel dobiti večine.

Novo ministrstvo bo pravzaprav diktatura Costova, ki si je privzel kot ministre same udane, sicer pa brezpomembne osebe. Costa se je na nekem republikanskem kongresu tudi vsajal, da bo katoliško vero na Portugalskem zatrl. Portugalske katoličane in monarhiste čakajo torej še hujša preganjanja in grozovitosti, državljanje pa še večji davki in bremena. Duševne in moralne kapacitete portugalskega ministrstva, so pa ti-le: notranje zadeve in šolstvo bo vodil dosednji ravnatelj lizbonske prisilne delavnice, Rodrigues; Justico nek revolucionarni stotnik, ki je študiral le par semestrov in nima niti izpitov; vojno ministrstvo upravlja zopet zloglasni podpolkovnik P. Bastos; trgovsko ministrstvo pa načelnik karbonarijev, četudi nima potrebne izobrazbe. Res, zlata doba Portugalske!

Homerule.

Angleški parlament je sprejel zakon o irskem parlamentu, Homerule, z nepričakovano veliko večino. Vladne stranke so rezultat pozdravile z viharimi kliči. Pred parlamentom je bila zbrana že velika množica, ki je prirejala viharne ovacije. Zakon se predloži sedaj zbornici lordov ter se vrši takoj formalno prvo branje. Meritorna debata se vrši še le v drugem branju, ki se prične dne 27. januarja. Skoro gotovo je, da bo zbornica lordov zakon o irskem parlamentu zavrnila. Pomagalo ji pa to ne bo nič, Uresničenje irskih želja bo s tem zavlekla, nikakor pa ne preprečila.

Med vojsko in mirom.

Turčija ima besedo.

V petek so tedaj poslanci velesil vendar izročili Turčiji toliko časa obljubljeno kolektivno noto. Smatrati je to noto za zadnje „svarilo“ Evrope Turčiji. Sedaj ima besedo Turčija. Glasovi, ki prihajajo o odgovoru Turčije, so zelo različni. Odklonila ali pa v celoti sprejela Turčija predlogov velesil gotovo ne bo. Bržčas bo poskušala Turčija vso zadevo še nekoliko zavleči, v upanju, da se bo med tem dalo še kaj rešiti. Graška „Montagszeitung“ prinaša sledečo brzojavko iz Carigrada:

Dne 19. januarja: Glasom sigurnih informacij se je včerajšnji ministrski svet izrekel za mir. Le nekaj ministrov je glasovalo za vojsko, toda ostali so v manjšini. Prevladuje mnenje, da bo nudit odgovor porte priliko za pismeno občevanje z velesilami, ker ne bo vseboval nobene kategorične odklonitve.

V noti, ki je v primeri s prejšnjimi enakimi koraki velesil, veliko bolj ostra, se svetuje Turčiji, naj se uda in odstopi Odrin ter Egejske otoke prepusti skrbni velesil. Če tega ne stori, nima več pričakovati moralne in materijelne pomoči od strani Evrope. Tudi se opozarja na nevarnost, ki bi v slučaju obnovitve vojske grozila azijski Turčiji.

Razun note je zadela v zadnjih dneh Turčijo še druga nesreča. Včeraj so vedeli listi poročati, da se je vršila pred Dardanelami med grško in turško mornarico bitka, v kateri je bilo turško brodovje popolnoma uničeno. Po današnjih vesteh se je sicer ta grška „zmaga“ zdatno skrčila, vendar je gotovo, da je Turčija doživela poraz svoje mornarice, na katero je edino še stavila mnogo upanja. To ne more ostati brez posledic tudi v Carigradu ne.

Pa tudi od Kataldže in galipoljskega polotoka prihajajo za Turke neugodne vesti. Korespondent lista „Berliner Tagblatt“ je s turškim generalom prejezdil okoli Kataldže in je videl turške čete. Stanje Turčije je zelo dvomljivo in celo sam general mu je priznal, da se pri Kataldži več politizira, nego misli na vojno in armada je taka, da jo je po mnenju onega visokega turškega častnika lahko uničiti v osmih dneh.

Tudi o bolgarsko-rumunskem šporu prihajajo ugodnejši glasovi in povsem upravičeno je prepričanje, da je vojna nevarnost izključena.

Konferenca poslanikov pa se je danes zopet začela baviti z vprašanjem o omejitvi Albanije in zabilježiti se mora, da so si velesile v tej zadevi že zopet bližje.

Zadnji dnevi prejšnjega tedna so bili polni važnih dogodkov, a prihodnji teden bo odločeval o zgodovinskih dogodkih.

Kolektivna nota oddana.

Carigrad, dne 17. januarja: Danes so poslanci korporativno predali portu noto velesil.

Z ozirom na to se poroča iz Dunaja z dne 18. t. m.:

Po precejšnjem obotavljanju so poslanci sedaj vendar predali porti kolektivno noto velesil. S tem je stopila balkanska afera v odločilni štadij. Če bo odgovor Turčije na nasvet velesil ugoden, bo mir kmalu sklenjen, če pa bi znal biti neugoden ali pa izživajoč, bi mu moral slediti ultimatum zaveznikov in vojna. Množijo se pa znaki, da dela Kiamil paša s svojim sistemom na to, da zdrobi opozicijo častnikov in mladoturkov in se odloči za mir. Gotovo je vsaj to, da hoče Kiamil paša vse žrtvovati.

Glasom današnjih obvestil iz Carigrada moramo zabilježiti, da je Kiamil paša ubil mladoturško opozicijo s tem, da je udušil dva mladoturška lista, in čuje se, da še misli vedno na to, kako bi sklical narodno zborovanje, seveda le take može, ki bi poslušali njegove nasvete in delali po njegovi volji.

Za mir ravno tako ugodne so nade glede Bolgarije in Rumunije. Po včeraj sklenjenem potu ministra Jonescu soditi, se je bilo zelo bati, da bo to začetek vojne, danes pa se je izvedelo, kake zahteve je Jonescu stavil dr. Danevu in kako sta se sporazumela. Jonescu je baje zahteval, da Bolgarska sicer ne izroči Rumuniji Silistrije, da pa poruši utrdbe in se izjavi pripravljeno, zasigurati macedonskim Kucovalahom avtonomijo. Dr. Danev pa je ponudil, da bi tekla nova rumunsko-bolgarska meja tik pod Silistrijo od Donave naravnost do Črnega morja, nekako pet angleških milj južno od dosedajne meje.

Včeraj je Jonescu ta predlog imenoval nesprejemljiv in vlada ga še tudi ni odobrila, vendar pa je principijelen sporazum omogočen.

Glede vprašanja o albanskih mejah se javlja iz Londona, da je konferenca poslanikov to točko suspendirala iz dnevnega reda, dokler Turčija ne odgovori na noto velesil. Potem se bo pa že zopet o mejah govorilo.

Bolgarski finančni minister Todorov o položaju.

Bolgarski finančni minister Todorov je izjavil, da je Bolgarija že pred vojsko nameravala najeti posojilo 200.000.000 K, sedaj pa rabi še večje. Pogajanja glede tega posojila v Peterburgu so imela jako ugoden rezultat in upa, da se mu isto posreči tudi v Parizu, kamor se v kratkem poda.

Glede vojske je dejal, da se je Bolgari ne boje in so pripravljeni, meriti se s še veliko večjo armado, nego je sedanja turška armada pri čataldških utrdbah.

Razmerje med Bolgarijo in Grčijo je povoljno, s Srbijo pa se je Bolgarija glede meja do najmanjših podrobnosti pogodila.

Avstrija in Rusija.

„Pol. Korr.“ poroča iz Peterburga, da svare ruski uradni krogi pred prehumidno presojanjem položaja. Še je namreč vzroka misliti, da se albanske meje prijateljsko uredi in da harmonija velesil ne bo motena.

Na Dunaju pravijo diplomatski krogi: Mednarodni položaj se glede albanskih mej boljša. Ne na Dunaju, ne v Peterburgu niso nespremljivi in nikdo ne misli, kako bi izpremenil to vprašanje v pravo kritično zadevo. Čuje se, da Rusija ne vstraja, da bi moral Skader brezpogojno pripasti Črnigori, zlasti, ker prebivalstvo izjavlja, da se upre Črnogorcem z orožjem v roki in s pomočjo katoliških Albancev. Zato pa bi Črnagora dobila na svoji zapadni meji izdatno kompenzacijo, kjer bi ji pripadlo precej rodovitnega zemljišča. Gotovo je, da težav z albanskimi mejami še ne bode kmalu konec, vendar pa se vrši občevanje med Dunajem in Peterburgom prijateljsko in je tudi dovolj nade, da se reši albansko vprašanje mirno in ugodno.

Sultan o sedanji krizi in o prihodnosti Turčije.

Sultan je sprejel urednika lista „Sabah“ Diran Kelekiana v daljši avdienci ter je, kakor poroča ta list, izjavil med drugim tudi sledeče:

„Živimo v težkem času. Nikdo ni tako užalosten zaradi tega, kakor jaz, vendar pa premagujem to bol, da morem izpolnjevati dolžnosti, ki mi jih je naložila božja previdnost. Več kakor kedaj je danes naša dolžnost, da delamo in sam hočem dati dober vzgled. A treba je, da si zagotovimo sedanost in prihodnost in da se postavimo pod božjo previdnost. Jaz sem ustaven vladar. Sreča naroda je odvisna od dobrot ustave. Ko bodo sedanje težkoče premagane, bo naša prva dolžnost otvoritev narodne skupščine.“

V moji dinastiji in, med mojim ljudstvom ni človeka, ki bi bil proti ustavi. Absolutizem, ki dobiva nehote obliko strahovlade, ne more nikdar, najmanj pa v tem stoletju, skrbeti za potrebe kakega naroda, in mu koristiti. Ustava bo ostala za večne čase oblika vlade nad našim narodom. Treba je tudi preprečiti vsako zlorabo. Sedanji dogodki so to zopet dokazali.

Treba pa nam je miru, da se pokažejo sadovi naše ustave. Ravno dejstvo, da v zadnjih štirih letih nismo imeli miru, je krivo sedanjih težkih dogodkov. Toda sedanje stanje ne bo in ne more trajati dolgo. Ljubezen do domovine zahteva edinstvo v interesu naše skupnosti in države. Ne dvomim, da je narod to spoznal. Če velja kaj, kar me sedaj navdaja z upanjem, vam povem, da hočem delati, da se zacelijo rane, ki jih je dobil naš narod. Dan in noč premišlujem o tem in vidim v tem delu poglavitno delo, ki jo mora vršiti sultan. Narod je zlasti mnogo trpel pod tem, da so se v zadnjih štirih letih, odgovarjajoč parlamentarni večini, pogosto menjavali sistemi. In polno izrabljajoč pravice, ki jih daje ustava sultanu, upam, da bom dosegel mnogo uspehov. Gotovo je, da bom vporabljal pravice krone samo v interesu in za srečo naroda. Tudi ljudstvo naj se poslužuje svojih pravic. Treba je, da izide iz prihodnjih volitev homogene, prosvitljena in zmožna večina, ki pozna običaje dežele in predpostavlja splošne interese vsem osebnim željam.“

Raznoterosti.

Pogajanja za delazmožnost deželnega zbora so se začela pretekli teden. Vodi jih cesarski namestnik grof Clary. Bili so pri njem že zastopniki Slovenskega kluba in nemškonalne večine. Ta teden se

konference nadaljujejo. Poročila, da slovenski zaupniki niso pri prejšnjih pogajanjih stavili preciziranih predlogov, so neresnična.

Čimbolj ga tepeš, tem bolj se mu krivi hrbet in tem bolj ti liže peto, s katero ga suvaš, take pasjopohlevne, hlapčevske nature so naši liberalci. Nešto je krivic, ki jih trpimo v štajerski deželi. Ko je bila mera polna, je našim poslancem prenehala potrpežljivost in pričeli so z obstrukcijo. Cel slovenski narod je z veseljem pozdravil ta možati nastop in tudi liberalci so bili vsi navdušeni za naš boj. Od tedaj se ni nič, prav nič spremenilo. In vendar? Berite „Slovenski Narod“ od sobote, berite druge liberalne časnike in priti morate do prepričanja, da se nam Slovincem v štajerski deželi godi kot v raj, ter da so naši poslanci hudodelci, ker kale to rajsko življenje. Hlapčevska natura našim liberalcem ni dopustila, da bi bili vstrajali v težkem boju, iz strankarsko sebičnih vzrokov so zatajili ljudstvo in sedaj sikajo iz za plota ravno tako strupeno kot nemškutarska in pa nemško-nacionalna glasila. Hlapčevske duše so našle pravo družbo in so srečne.

Liberalci vpijejo, da naši poslanci nočejo povedati, zakaj obstruirajo. To je navadna laž. V oklicih na volilce, v nešteti govori in člankih so naši poslanci jasno povedali ljudstvu, zakaj obstruirajo in volilec so njihovo taktiko odobrili. Pa tudi če bi poslanci tega ne bili storili, je krivic, ki se nam gode, toliko, da bo vsakdo našel obstrukcijo za opravičljivo. Vsakdo, ki ima nekoliko časti v sebi. In ni treba, da bi šel pregledovati proračune. Že vsakdanje življenje prinaša toliko služajev, da se mora človek zgražati nad nemškim nasiljem in nad liberalnim petolizunstvom. Navedemo samo nekatere:

Slovenec ne more v deželno službo! V deželi prebiva ena tretjina Slovencev, deželni uradnik pa ne sme postati Slovenec. Slovenec gospod Pirkmayer je bil že sprejet v deželno službo, toda ko se je zvedelo, da je Slovenec, je moral iti. Ali ni to brezprimeren škandal, radi katerega bi se moral dvigniti cel narod? Liberalci, ali res nimate nič narodne časti?

Država ima fond za pospeševanje živinoreje. Pri delitvi teh podporn in nagrad ima deželni odbor važno besedo. To svojo nalogo pa vrši ta ekspozitura nemškega nacionalizma tako, da meče na Srednji in Zgornji Štajer velikanske svote, med tem ko odpadajo na Spodnji Štajer samo drobtinice. Godi se pa to krivično ravnanje kljub temu, da naši poslanci ne prestando zahtevajo, da se morajo tozadevne svote primerno razueliti na celo deželo in kljub temu, da je že c. kr. kmetijska družba sprejela sklepe, ki se glase v enakem smislu. Pospeševanje živinoreje je vendar strogo gospodarska zahteva, a tudi pri njej ugotavljajo Nemci svoj krivični sistem, naši liberalci jim pri tem pa pridno asistirajo.

Dež. šolski svet gre Nemcem / pri ustanovitvi njihovih privatnih ponemčevalnic vedno kolikor najbolj mogoče na roko. Kjer se spomnijo in kadar se spomnijo, dobe Nemci svoje privatne šole. Kako se pa ravna napram Slovincem? Že leta se potegujejo Slovinci za privatno slovensko šolo v Studencih in v Mariboru, a razne nemške oblasti, v prvi vrsti dež. šolski svet, zavlačujejo vso stvar, da ne more priti do nikake rešitve. Upamo, da bodo liberalci vsaj sedaj izposlovali od svojih zaveznikov te šole.

Mahnert gre. Protestantovski župnik Mahnert v Mariboru gre nazaj v „raj“, od koder je prišel. Imenovan je za generalnega tajnika „lutrovskega bunda“ v Bonnu. Mahnert gotovo ne gre rad od tukaj, kjer je hotel vse ponemčiti in poluteraniti. Toda njegovo stališče je postalo nevzdržno. S svojim radikalnim, brezobzirnim delovanjem se je napravil nemogočega. Njegovega odhoda ne beležimo z zadovoljstvom samo mi Slovenci, ampak še veliko bolj Nemci sami, kajti že med svojo „protestantovsko gmajno“ ni imel več zaslonbe in so se vrste opozicionalcev vedno bolj množile. Samo „Marburgerca“, ki je imela z njim zelo ozke zveze in je potom nje skušal Mahnert ponovno priti do neomejenega gospodarja v nemškem taboru, je hudo žalostna in pretaka bridke solze za njim. Boji se zlasti, da ne bo dobil pravega naslednika. Bili so časi, ko je Mahnert imel res velik vpliv, toda v zadnjem času ga je zgubil. Kakor mnogi Nemci mu pravimo tudi mi: srečno pot! Prusovski grozdi vise v naših krajih vendar še previsoko. Maribor zapusti Mahnert s 1. majem.

† **Ivan Murnik.** Dne 18. t. m. je umrl v Ljubljani cesarski svetnik Ivan Murnik, vpokojeni tajnik trgovske in obrtne zbornice za Kranjsko, 75. letu svoje starosti. N. v. m. p.!

Na smrt obsojen. V soboto se je končala v Ljubnem na Zgornjem Štajerskem šestdnevna obravnavna proti Dominiku Polzu, ki je jeseni lanskega leta na roparski način umoril nekega živinskega trgovca Schwarza. Po zanimivi razpravi, tekom katere je Polz vstrajno zanimal svoj zločin, je bil obtoženi na podlagi indicijskega dokaza obsojen na smrt na vešalah.

Samoumor ogrskega državnega poslanca. Na Semmeringu se je dne 17. t. m. po noči ustrelil ogrski državni poslanec dr. Varady, ki je nedavno izstopil iz ogrske vladne stranke.

Razveljavljen zakon / bavarske / nadvojvodinje. Bavarsko vrhovno sodišče je razveljavilo zakon nadvojvodinje Izabele Marije, hčerke nadvojvoda Fridrika, s princem Jurijem Bavarskim.

Za „Slovensko Stražo“ nam je poslal velečastiti gospod župnik Zemljč! lepo število obrabljenih poštinih znamk, katere so nabrali marljivi učenci. — Hvala lepa!

„Straža.“ Slovensko / katoliško / izobraževalno društvo „Straža“ na Dunaju si je na svojem devetem rednem občenem zboru v nedeljo, dne 12. t. m., izvolilo sledeči odbor: Kvas Ivan, predsednik; Oražen Ivan, podpredsednik; Porenta Josip, tajnik; Fajder Franc, tajnikov namestnik; Kralj Josip, blagajnik; Kodela Feliks, blagajnikov namestnik; Jereb Josip, knjižničar; Erman Ivan, knjižničarjev namestnik; Strahovnik Albert in Vrhovnik Franc, revizorja.

Štajersko.

Maribor. Ustavil je svoja plačila / po poročilu dunajskega Kreditorenvereina Fran Tschutschek, trgovec z delikatesami v Mariboru.

Maribor. (Prijet vlomilec.) V tukajšnjem Nar. domu so se v poslednjem času pogosto zgodili slučaji vloma in tatvine, ne da bi prišli vlomilcu in tatu do živiga. Sedaj se je pa posrečilo zaslediti zločinca v osebi nekega že opetovano predkaznovanega, 25 let starega, v Radovljico pristojnega Antona Niefergalla. Izročili so ga tukajšnji okrožni sodniji.

Ptuj. Narodna Čitalnica v Ptuj naznanja ponovno, da se vrši njena pustna prireditev v veliki dvorani Narodnega doma v soboto, dne 25. t. m. Začetek ob 8. uri zvečer. Svirala bo godba mariborskega Glasbenega društva. Vabila se razpošiljajo te dni, ker so se nekoliko zakasnila. Vabljeni so vsi, ki se žele dobro zabavati.

Sv. Vid pri Ptuj. Umrl je večletni bivši obč. odbornik Ozvald Toplak. Nemški listi ga slave kot vzornega nemškega moža in oporo tukajšnjega nemšiva.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Bralno društvo „Edinost“ ima v nedeljo, dne 26. t. m. popoldne po večernicah, v društveni sobi občni zbor z običajnim vsopredom. Ob enem se tudi vršita shoda mladinskih zvez. Društveniki, zlasti mladina, pridite polnoštevno!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Duhovščina šentlenartske dekanije se pri vsaki priliki spominja naše „Slovenske Straže.“ Tako so gostje na godovanju pri Sv. Ani na Krembergu darovali „Slovenski Straži“ po šentlenartski podružnici 25 K.

Sv. Anton v Slov. goricah. Vesel samec, ki še ne misli stopiti v „sladki“ jarem, nam piše: Pri Sv. Antonu v Slov. goricah je bilo v nedeljo, dne 12. t. m., oklicanih 11 parov. Trije so bili samo iz župetinske občine. Potem pa naj še kdo reče, da se ne gibljemo. Pa vendar je boljše kamen lomiti, kakor pa v zakonski stan stopiti.

Dobrna. Podružnica c. kr. kmetijske družbe na Dobrni je prosila c. kr. kmetijsko družbo, da se tekom letošnje zime, oziroma spomladi, priredi na Dobrni tridnevni tečaj o pravilnem obdelovanju vrta in o umnem ravnanju z zelenjavo. Tak tečaj bi bil velikega pomena za naš kraj, ker imamo toplice in smo primeroma še precej blizu mesta, kamor lahko zelejavo v denar spravimo. Dne 16. svečana bo imela imenovana podružnica svoj občni zbor, pri katerem se bo izžrebalo različno kmetijsko orodje. Odbor pa že sedaj opozarja, da se bodo tega žrebanja samo ti isti udje smeli udeležiti, ki so do dne 15. svečana plačali svojo udnino za 1913. Govoril bo pri tej priliki strokovnjak o živinoreji. V zadevi pašniške zadruge na Dobrni smo zvedeli, da gre prizadevanje odbora, priti enkrat v posest šentjoških pašnikov svojemu koncu povoljno nasproti. Dne 23. t. m. bo v ta namen načelnik z c. kr. lokalnim komisarjem za agrarične operacije imel sestanek v Celju. Škoda, da se ne sme okrajni zastop sedaj za to zadevo potegovati.

Mozirje. Slavno občinstvo trga in okolice Mozirja opozarjamo na veselico / izobraževalnega društva, ki se vrši v nedeljo, dne 26. t. m., popoldne ob 3. uri po sledečem vsopredu: deklamacija, igra „Tri sestre“, srečolov, šaljiva pošta, tamburanje in petje. — Za obilni obisk se priporoča odbor.

Sv. Frančišek na Stražah. Ker se je prireditelj v nedeljo, dne 12. t. m., z igrami „Sv. Neža“ in „Ne kliči vraga“ dobro obnesla, se bo ista ponovila v nedeljo, dne 26. t. m., to je na malopustno nedeljo, ob 3. uri popoldne, z istim vsopredom. Priditi množtevno!

Iz Mozirja za Novošifto. V starih časih je bila navada, da so se slavni gospodi vozili s trobentači, ki so naselbinam naznanjali prihod velikega gospoda. To se zgodi dandanes redko, a zgodovina se še včasih ponavlja. Ravno Mozirjani smo imeli ob zadnjih božičnih počitnicah ta redki vžitek. Slavni gosp. Ivan Kele, nadučitelj v Novišifto, se je v svoji demokratični skromnosti ponižal v Gornjemgradu na poštini voz in v njem, s prisotnostjo svojih rojstnih kostij tako omamil vestno službujočega poštnega voznika, da je ta v bližini Mozirja vzel v roke službeno trobento, jo zamaknjen v svojo slavno bližino nastavljal v ponižnosti mežec na trepetajoča usta in prešel iz najponižnejšega „pianissimo“ v srce dvigajoč „maestoso“, dobro slutet, kako slavo prevaža v osebi gospoda Ivana Kelca. In ta slava se je v resnici razodela v Mozirju. Gospod nadučitelj Kele je šel v neko tukajšnjo gostilno zalagati človeškega telesa potrebe in ker mu je po dobri južini postala koža pretesna, je moral priti nekaj na površje, kar se je zgodilo — v dvomljivih izlivih njegovega slavohrepenečega srca.

Kar si hrabri Kele doma ni upal govoriti, je obelodanil začudenim Mozirjanom. Ogledal si je najprvo varno obližje svojih poslušalcev, jo mahnil preko meje ekonomične molčečnosti, ki jo mora gojiti doma, in povedal v tolažbo svojega potrtega srca, kako je ugnal domačega gospoda župnika Fermeja v kozji rog. Poslušalci niso vedeli, ali bi se solzili od veselja nad Kelčevo brezmejno slavo, ali iz usmiljenja nad strašnim, nezaslišanim porazom ubogega gospoda župnika Fermeja ter odšli mešanih čustev, zmajajoč z glavami, ker jih je trla skrb, kje bomo Slovenci spravili skupaj denar za spomenik tako slavnemu možu, kakor je Kele. Nadalje nameravamo radovedni Mozirjani v kratkem prirediti romanje k Novišifto, kjer si bomo ogledali med drugim tudi lovorjev veneč junaka Kelca in kraj, kjer je hrabri vitez „prisiljene molčečnosti doma in nepotrebne zgovornosti na tujem“ ubil in pokopal enkrat za vselej grozovitega klerikalnega zmaja.

Brežice. Vprizoritev „Junaških Blejk“ se je izobraževalnemu društvu v nedeljo, dne 12. t. m., vrlo dobro posrečilo. Škoda samo, da se je moralo igrati pred napol prazno dvorano. Kakor je videti, smatrajo zadnji čas mnogi Brežičani nekako za svojo narodno dolžnost, da izostanejo ob prireditvah?

Brežice. Kakor se sliši, so nam naredili nekateri mladi ljudje iz naše četrt-inteligence to sramoto, da so se vsiljevali k prireditvam v nemški hiši, kjer pa so jih z zaničevanjem postavili pred prag. Tako bi se naj zgodilo vselej in povsod takim neznačajnim dušam, ki se ponujajo vsakomur na prodaj. Dopade se nam in nam imponira tako ravnanje naših Nemcev, čeprav so motivi zanj menda različne vrednosti. Menimo namreč, da tudi zato tako delajo, ker prav dobro čutijo, da imajo v svojih vrstah že preveč pragermanskih korenin a la Faleschini, Del Cot, Zni-deršič, Sernec, Janež e tutti quanti.

Brežice. Katoliško slovensko izobraževalno društvo ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 26. t. m., ob 3. uri popoldne, v mali dvorani Narodnega doma. Vabi vse člane in prijatelje k mnogobrojni udeležbi.

Koroško.

Tolstivrh. Dne 8. t. m. smo imeli občinske volitve, ki so se vršile v najlepšem redu in so bili izvoljeni skoraj vseskozi soglasno naši slovenski možje. V tretjem razredu, 18 glasov, so izvoljeni gospodje: Luka Kotnik, Jožef Rožej, Franc Kogelnik, Fran Zaže; za namestnika: Gašper Čebul, Anton Steharnik. V drugem razredu, 21 glasov, gospodje: Dom. Kotnik, Ben. Pitino, Peter Jasnikar, Janež Paradiž; za namestnika: Miha Vožič, Peter Lipovnik. V prvem razredu, 8 glasov, gospodje: Andrej Oset, Miha Dretnik, Blaž Petrač, Franc Čevnik; za namestnika: Jožef Pisar, B. Hribernik. Volitve sta se na veliko veselje narodnih volilcev osebno udeležila tudi oba naša častna občana gospod Fr. Grafenauer in g. dr. Janko Breje.

Žitaravas. V nedeljo, dne 26. t. m., se vrši v Društvenem domu VI. redni občni zbor / katoliškega slovenskega izobraževalnega društva „Trta“ in II. občni zbor „Slovenske Straže“ za Žitarovas in okolico. Na sporedu bosta dve šaljivi igri in tombola. Začetek ob 3. uri popoldne.

Sv. Štefan pri Velikovecu. Krščansko-socijalno ljudsko društvo za Vovbre, Sv. Štefan in okolico priredi v nedeljo, dne 26. t. m., pri gospodu Povšnarju, po domače Likebu, v Sv. Štefanu po blagoslovu društveno veselico. Od 6. ure naprej do 12. ure zvečer proti vstopnin 60 vinarjev za eno osebo. — Društveni odbor.

Duhovniška vest. Za administratorja za Slov. Plajbreg je imenovan častiti gospod Blaž Wölfl, kaplan v Tinjah.

Velikovec. Gospod A. Gril je kupil gostilno pri „kroni“ in bo tam izvrševal v bodoče gostilniško obrt. Ravno tako je z novim letom vzel v najem gostilno pri Oberhammerju gospod J. Urankšek, brat častitega gospoda župnika žvabškega. Gotovo bodeta dobro izhajala.

Razgled po svetu.

Vojaške nesreče v Splitu. Te dni je šlo vojaštvo iz Sinja v Split. Med pohodom se je pri Klisu neki vojak zgrudil vsled utrujenosti in na mestu umrl. Preje je bil popolnoma zdrav. Ob neki drugi priliki sta pa dva vojaka na potu v vojašnico v splitski okolici zašla, in padla v neko globoko jamo. Eden ponesrečenih vojakov je že umrl.

Stražk šivilj in peric. V New-Yorku je stopilo v stražk 170.000 šivilj in peric.

Ladija utonila. Pri Vigu na Španskem se je potopil laški parnik „Veronese“, ki je imel na krovu 131 potnikov. 16 oseb je pri priči utonilo, ostale so se rešile.

Rekord zrakoplovca. Iz Alzacije poročajo, da je dosegel avijatik Faller v Habsheimu nov svetovni rekord, ker je bil v zraku s 5 osebami eno uro, 6 minut in 5 sekund.

Loterijske številke.

Trst:	15. januarja 1913	67	7	32	71	81
Dunaj	18. „	45	39	74	20	85

Služba organista in cerkvenika

se raz. isuje v **Svečini**. Na-
stop 15. februarja 1913.

XXXXXXXXXXXX

Gostilna,

dobro idoča, s trgovino vred
na najpomembnejšem kraju v
najbližji okolici mesta **Celje**,
z vso gospodarsko opravo,
hlevi, konji, vozovi, travniki
itd. se takoj proda **zelo po-
ceni**, vse skupaj za 32.000
kron. Kje, pove upravništvo
tega lista. 15

XXXXXXXXXXXX

Važno za ženine in neveste!

Zaradi prezidave moram izprazniti prostore, prodam torej
vsa pohištva nizko pod lastno ceno, kot ele-
gantna **pohištva** za **spalne sobe** in **obednice**,
elegantne **pisalne mize** itd. od najpreprostejše do
najfinejše izpeljave. **Neverjetno poceni!**

Josip Kolarič, mizarški mojster
v Mariboru, Franc Jožefova cesta št. 9.

Slaščičarskega učenca

sprejme takoj v uk Em. Ilich, slaščičar v Maribo-
ru, Gosposka ulica 38. 10

? Kateri

kavini pridelek naj kupim?
Izbira je v resnici težka, —
kajti toliko ponud človeka
naravnost zbega!

Kaj rabite Vi, gospa sosedu? — Jaz?
Jaz sem in bom ostala pri preizkušenem

**pravem: Franckovem: pridatku
za kavo**

s kavinim mlinčkom iz zagrebske tovarne;

od tega zadostuje: manjša: množina; on
povzroči najlepši, zlatorjav, čisti zvretek,
toraj močno, slastno kavo!

Golšča

se zamore v nekaterih dneh
brez vsakih zdravil odstraniti.
Zahtevajte naš prospekt ter priložite znamk za 20
vinarjev. »Paracelsus tovarna kemičnih predmetov,
Sternberg«, Moravsko. 17

Voščene sveče!

Za Svečnico priporočam velečastiti **duhovščini** svojo
bogato zalogo vseh vrst

voščenih sveč in voščenk,

kilogram po **4 krone**. Vzamem v plačilo tudi vosek, ki se je odcetil in
odpadel od sveč in sicer kilogram po **2 kroni**. Razpošiljam zabojčke s
tukaj plačano poštnino za vsako poštno in železniško postajo.

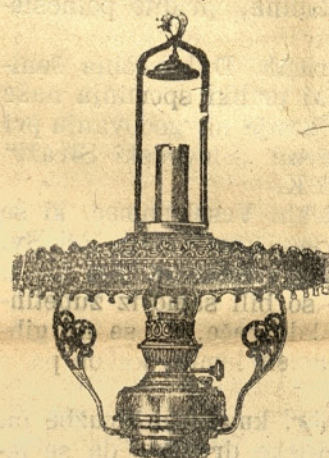
Da točno postrežem velečastiti duhovščini, imam v zalogi vse vrste **mili-
sveč** in **namiznih sveč**. Se priporoča

Franjo Duchek, poprej **Jožef Dufek**
svečar v Mariboru.

Prečistim cerkvenim predstojništvom,
ter slav. občinstvu priporočam svojo
atelir za vsa v njegovo stroko spa-
dajoča dela, kakor **kipe, oltarje**
itd. iz lesa, kamna in mavca

Jvo Soič, kipar
Maribor, Reiserjeva ulica 26.

Izvirna dela! Solidne cene!

**Edina štajerska narodna steklarska
Na debelo! trgovina Na drobno!**

Franc Strupi, Celje
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste
posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklavskih del pri cerkvah in priv. stavbah.
Najsolidnejša in točna postrežba.

Zastoni

dobe gostilničarji nov in do-
ber **GRAMOFON**; zraven
še tudi 15 dvojnih igralnih
ploščic in 1000 komadov
iglic. Natančneje pojasnila
daje **Jos. Küttner, Maribor**
Koroška cesta 17. 2

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta šte. 5

priporoča cenjenemu občinstvu svojo bogato zalogo

raznovrstnih križev

stoječih in stenskih, lesenih in nikljastih razne velikosti, po
izredno nizkih cenah. Na razpolago ima tudi ali pa oskrbi za

velike poljske križe

lesene podobe (korpuse) križanega, fino, umetno izpeljane 80,
90, 100 in še več centimetrov velike od 45 kron naprej.

Istotako ima v zalogi molitvenike najboljše vsebine,
rožne vence preproste in fine, velike stenske podobe v okvirjih
in brez okvirjev, najnovejše obhajilne podobe, male podobice,
škapulirje, svetinjske, velike in male in druge nabožne reči.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zaveto.

Uradni dnevi

so: vsako sredo in vsak petek od 8.—12. ure in
vsako nedeljo od 8.—10. ure dopoldne. Vplačuje
in izplačuje se redno samo ob uradnih dnevih. Po-
jasnila se dajejo vsak dan od 8.—12. ure dopoldne.

Uradni prostori

nahajajo se v Minoritskem samostanu v Ptuj.

Hranilne vloge

obrestaje se po 4 1/2% od 1. oziroma 16. v mesecu po
vložitvi in do 15. oziroma zadnjega pred dvigom. Ne-
vzdržene obresti se koncem junija in decembra vsake-
ga leta pripisujejo glavnici ter kakor ta-le obrestujejo. Spre-
jemajo se hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge
ne da bi se pri tem obrestovanje kaj prekinilo in ne da
bi stranka imela pri tem kakih potov ali sitnob.
Na razpolago so strankam brezplačno poštne hranilne potebnice
št. 118.060 in domači nabiralniki.

Posojila

se dajejo na vknjižbo po 5—5 1/2%, na vknjižbo
in poročilo po 5 1/2%, na osebno poročilo po 6%,
na zastavo vrednostnih listin in tekoči račun pod
ugodnimi pogoji.
Prevzamejo se dolгови pri drugih zavodih in zaseb-
nikih; prošnje za vknjižbo se delajo brezplačno.